

ІННОВАЦІЇ ЯК СТРАТЕГІЯ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФІРМИ В УМОВАХ МОНОПОЛІСТИЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ

Реалізація стратегічних завдань фірми на ринку монополістичної конкуренції, для якого характерним є наявність великої кількості фірм і гостра конкуренція між ними; диференціація товарів, що сприяє формуванню переваг споживачів тією мірою, в якій це забезпечує її монопольне становище на ринку; широкий діапазон цін на товари, що пояснюється відмінністю між ними тощо.

Однією з основних стратегій підвищення конкурентоспроможності є інновації, що забезпечуються на всіх етапах життєвого циклу товару від розробки конструкцій та технологій виготовлення виробів.

Інновацій в сфері технологій виготовлення виробів мають визначальне значення, оскільки створюють передумови формування конкурентних переваг і є більш захищеним від копіювання конкурентами в короткостроковій перспективі, ніж тактичні прийоми конкурентного ціноутворення

При цьому з трьох груп технологій – базових, провідних, ключових, найбільший рівень конкурентоспроможності створюють розробка впровадження саме ключових і провідних технологій.

Базові технології є широковідомими, використовуються всіма підприємствами галузі і не є джерелом конкурентних переваг.

Ключові технології забезпечують досягнення конкурентних переваг і надають можливість компанії виготовляти продукцію дешевше або робити їх кращими, ніж товари або послуги конкурентів, захищені патентом або представляють собою непатентоване досягнення компанії.

Провідні технології виникають як заміна ключових технологій і можуть бути розроблені компаніями, які навіть не відносяться до галузевих лідерів, створюючи можливість для принципових змін у галузі.

Всі три види технологій в предметній області – взуттєве виробництво – охоплюють процеси розкrojовання матеріалів на деталі взуття, оброблення деталей верху та низу взуття, складання заготовок взуття нитковими та безнитковими методами, складання взуття, в тому числі, хімічними, механічними, комбінованими методами, опорядження взуття та виробництво суцільного взуття.

До базових технологій виготовлення взуття можна віднести традиційні технології, що реалізуються завдяки типовим технологічним процесам виготовлення деталей, складання заготовок, взуття, а також технології виготовлення та обробки взуттєвих матеріалів, що суттєво впливають на споживчі властивості взуття.

Нові технології виготовлення виробів в ринкових умовах з'являються, або як результат науково-дослідних розробок з наступною імплементацією у виробництво, або як реакція на зміну уподобань споживачів щодо певних якісних характеристик товарів.

Зміна уподобань щодо готових виробів визначає попит і, відповідно, пропозицію, на ринках технологічного устаткування, технічні характеристики якого опосередковано впливають на попит на взуття та шкіргалантерейні вироби. Так, великі китайські взуттєві фірми, віддаючи перевагу технологічному устаткуванню виробництва азійських виробників, оновлюють парк устаткування на 30-50% кожного півріччя, обираючи модернізовані зразки, які підвищують точність виконання операції або продуктивність машини.

Провідні технології в сфері взуттєвого виробництва, в останні десятиріччя, в основному, пов'язують з виготовленням основних та допоміжних матеріалів, що одночасно вирішує декілька актуальних завдань виробництва – підвищують гігієнічні властивості виробів з урахуванням тенденцій енвайроменталізму. Як результат науково-дослідних розробок японських вчених, з'явилася синтетична шкіра, виготовлена на основі нанотехнологій.

У контексті підвищення конкурентоспроможності технологій та їх складових – технологічного устаткування, умов та режимів виконання технологічних операцій, допоміжних матеріалів, посилюється екологічна складова конкурентоспроможності технологій виготовлення виробів, рекуперації та переробки відходів.

Так, узагальнення результатів відповідних досліджень угорських вчених свідчить про загрозу можливого збільшення екоподатків виробників шкіри хромового методу дублення. Очікується, що рівень видатків при цьому перевищить прибуток від реалізації продукції. Як наслідок, збільшується та європейськими фірми-виробниками взуття все частіше використовується шкіри альтернативних методів кріплення. Екологічною складовою пояснюється рішення провідних компаній щодо виробництва взуття за технологіями, що в довготривалій перспективі можуть мати негативний вплив на довкілля.